सर्गः ३ शतैस्तमक्ष्णामनिमेषवर्त्तिभिर्हरिं विदित्वा हरिभिश्च वाजिभिः। अवोचदेनं गगनस्पृशा रघुः स्वरेण धीरेण निवर्त्तयन्निव ॥ ४३ ॥ मखांशभाजां प्रथमोमनीषिभिस्त्वमेव देवेश यतोनिगद्यसे। अजस्रदीक्षाप्रयतस्य मद्गुरोः क्रियाविघाताय कथं प्रवर्त्तसे ॥ ४४ ॥ त्रिलोकनाथेन सतां मखद्विषस्त्वया नियम्या ननु दिव्यचक्षुषा। सचेत्स्वयं कर्म्मसु धर्म्मचारिणां त्वमन्तरायोभवसि च्युतोविधिः ॥ ४५ ॥

शतरिति। रघुरेनं इन्द्रं धीरेण स्वरेण अवोचत् इवोत्प्रेक्षते तं निवर्त्तयन्निव किं० स्वरेण आकाशं स्पृशता किंकृत्वा नेत्राणां शतैः हरिं इन्द्रं ज्ञात्वा किं० नेत्राणां शतैः निमेषेण रहितैः पुनः किं कृत्वा वाजिभिः अश्वैः इन्द्रं ज्ञात्वा किं० अश्वैः हरिद्वर्णैः ॥ ४३ ॥ मखांशेति। हे इन्द्र पण्डितैः यज्ञांशभाजां देवानां मध्ये प्रथमस्त्वमेव यतो निगद्यसे कथ्यसे ततः मम पितुर्दिलीपस्य यज्ञक्रियाः विघाताय त्वं किमर्थं प्रवर्त्तसे किं० दिलीपस्य अजस्रं नित्यं यज्ञे प्रयतस्य ॥ ४४ ॥ त्रिलोकेति। हे इन्द्र त्वया सज्जनानां मखद्विषः यज्ञस्य विनाशकाः दैत्याः नियम्याः वारणीयाः किं० त्वया त्रिलोकस्य नाथेन पुनः किं० दिव्यं चक्षुर्यस्य स तेन पुनः यदि त्वं धर्म्मयुक्तानां नराणां क्रियासु अन्तरायः विघ्नोभवसि तर्हि विधिः नष्टोभवति ॥ ४५ ॥